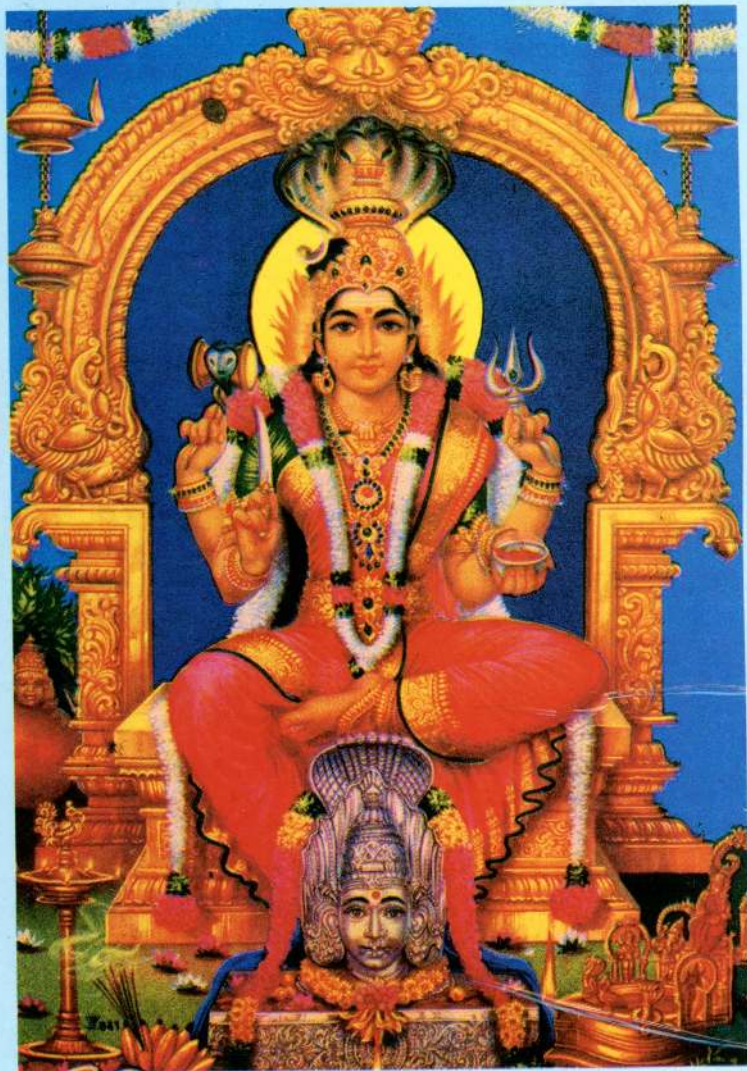

வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரி
அன்னை பதிகம்

கிது ஒரு மறுபிரகரம்

தொகுப்பாசிரியர்

கவிதாவாரிதி

வேலணையூர் பொன்னண்ணா அவர்கள்

அறிவுகம் - பென்மர்க்

தீராதநோய் தீர்க்கும்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி
வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரி
அன்னை பதிகம்

ஆசிரியர்கள்

திரு. க. சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்கள்
பண்டிதமணி, பிரம்மஸ்ரீ. சு. நவநீதகிருஷ்ணபாரதியார் அவர்கள்
வித்துவமணி, பிரம்மஸ்ரீ. சி. கணேசையர் அவர்கள்
ஆசிரியர் பொன். ஜெகந்நாதன் அவர்கள்
பொலிஸ் பேஞ்சனியர், வேலாயுதர் சின்னத்தம்பி அவர்கள்

வெளியீடு : 06 - 08 - 1951 - 17 - 02 - 1979

இது ஒரு மறுபிரசுரம்

தொகுப்பாசிரியர்

கவிதாவாரிதி

வேலணையூர் பொன்னண்ணா அவர்கள்

அறிவுகம் - டென்மார்க்

பொன்மணி வெளியீட்டகம்

அறிவுகம் - டென்மார்க்

சீவகாண்டம்

பஞ்சவர்ணம்

புத்தகம்

புத்தகம் பஞ்சவர்ணம் கருணாநிதி
புத்தகம் கருணாநிதி

புத்தகம்

புத்தகம் பஞ்சவர்ணம் கருணாநிதி
புத்தகம் பஞ்சவர்ணம் கருணாநிதி
புத்தகம் பஞ்சவர்ணம் கருணாநிதி
புத்தகம் பஞ்சவர்ணம் கருணாநிதி
புத்தகம் பஞ்சவர்ணம் கருணாநிதி

1901 - 20 - 21 - 22 - 23 - 24 - 25 - 26 - 27 - 28 - 29 - 30 - 31 - 32 - 33 - 34 - 35 - 36 - 37 - 38 - 39 - 40 - 41 - 42 - 43 - 44 - 45 - 46 - 47 - 48 - 49 - 50 - 51 - 52 - 53 - 54 - 55 - 56 - 57 - 58 - 59 - 60 - 61 - 62 - 63 - 64 - 65 - 66 - 67 - 68 - 69 - 70 - 71 - 72 - 73 - 74 - 75 - 76 - 77 - 78 - 79 - 80 - 81 - 82 - 83 - 84 - 85 - 86 - 87 - 88 - 89 - 90 - 91 - 92 - 93 - 94 - 95 - 96 - 97 - 98 - 99 - 100

புத்தகம்
புத்தகம்
புத்தகம்
புத்தகம்
புத்தகம்

புத்தகம்
புத்தகம்

பதிப்பாசிரியர் உள்ளத்தில் இருந்து மீள்பதிப்பு நூல் பற்றி...

அன்புள்ள வாசகப்பெருமக்களே...! அம்பிகை அடியார்களே...!

உங்களோடு ஒரு நிமிடம்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் ஒருபகுதியான தீவுகளின் நடுநாயக பதியான வேலணைப் பதியில் பெருங்குளத்தின் தென்கரையில் குடிகொண்டு நம்பினாரை நாடிவந்து தொண்டனாய் ஏற்று அருள் வளம் காட்டி அருளாச்சி புரியும், அன்னை முத்துமாரியின் அருள் கருணையால் பத்திகொண்ட பல அறிஞர்கள் பலரால் முன்னும் அன்னையின் பெயரால் பல அறிஞர்கள், வித்துவான்கள், பண்டிதர்கள், பேராசிரியர்கள் இணைந்து அன்னையின் பெருமையை அன்னைமுத்துமாரியின் அருள்சக்தியை பாடலாக்கி உள்ளார்கள். ஆனால் அந்த நூல்களின் மதிப்பை அதில் பொதிந்து கிடக்கும் கருத்தை அன்னையை ஆலாபரணம் செய்து பதிவு செய்த அன்னையின் வரலாற்றை வெளிப்படுத்தும், நூல்களை பொக்கிஷங்களை பாதுகாத்து காப்பாற்றி அடுத்த சந்ததியிடம் கொடுக்க அன்றைய ஆலய நிர்வாகம் தவற விட்டுவிட்டது. அதனால் அந்த பத்தியின் பயன் சக்தி கொண்ட அரும் பொக்கிஷங்களை நம்மால் அங்கு வாழும் காலத்தில் பெற்று படிக்க முடியவில்லை.

1951, 1972 போன்ற காலகட்டத்தில் எம் தாய்மண் பிறந்து வளர்ந்த வாழ்ந்த பெரும் மதிப்புமிக்க அம்பிகையின் அரும்பணித் பெரியார்களான திரு. க. சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்கள், பண்டிதமணி பிரமமூர் சி. நவநீத கிருஸ்ண பாரதியார் அவர்கள். வித்துவமணி பிரமமூர் சி. கணேசையர் அவர்கள். ஆசிரியர் பண்டிதர் ஜெகநாதன் அவர்கள் போன்ற அன்றைய அறிஞர் பெரியார்களோடு அன்றைய காவல்துறையில் பணியாற்றி இணைபாறிய எமது கிராமத்து இலக்கிய வாதியான பென்சனியர் வேலாயுதர் சின்னத்தம்பி என்ற பெரியாரும் அம்பிகை பற்றி அரும்பெரும் கருத்துக்களை பாடலாக்கி உள்ளார்கள். அவர்களின் சந்ததி இன்னும் நம்மிடையே இருக்கலாம். அவர்களின் கருத்தை நாம் கட்டிக் காப்பாற்ற வேண்டியது நம் அணைவரின் கட்டாய கடமை. அதன் அடிப்படையிலே தான் அன்னை எமக்கு இத்தகைய பாடல் அடங்கிய அன்னை முத்துமாரி காவியங்கள்

காலத்தின் வேகத்தால் காக்கும் கருத்தற்ற காரணத்தால் கரைந்து அழிந்து கண்ணுக்கு தெரியாத மறைந்து போயிருந்த இந்த அம்பிகையின் பழமை வாய்ந்த வரலாற்றை, எமது மண்ணின் மைந்தர்களின் அருமை, பெருமை, அவர்களின் வல்லமை எவருக்கும் அறியமுடியாத அழிந்து போய் விடாமல் கட்டிக்காக்கும் எண்ணத்தோடு அன்னை முத்துமாரி ஆவணங்களை கண்டம் மாறினாலும் கரைந்து போகாமல் மீட்டல்செய்து தந்துள்ளார்.

அதிகவே அன்னை முத்துமாரியால் அது எங்கோ ஒரு மூலையில் பாதுகாக்கப்பட்டு காலம் களியும்வரை அமெரிக்க கண்டத்தில் கனடாபதியில் வாழும் ஒரு நயினை அம்மையின் அடியாள் பாதுகாத்து வைத்து, இன்று என்னிடம் இதையும் வெளியிட்டால் அன்னையின் சக்தி உலகறியும் என்ற வாக்கியத்தோடு அனுப்பி இருந்தார். அந்த அன்னையின் வாக்கை அன்னை முத்துமாரியின் வாக்காய் எண்ணி ஒருநூற்றாண்டு கடந்த இந்த பதிகங்களை மீள்பிரசாரம் செய்யும் நோக்கில், புதிய பதிப்பாக்கி உங்கள் கரமெட்டச் செய்துள்ளேன். ஏற்பாள் அன்னை முத்துமாரி என்ற பூரண நம்பிக்கையோடு.

தீவகத்திலுள்ள அம்பிகை ஆலயங்கள் அனைத்திலும் பாதுகாத்து குவிந்து கிடக்கும் அம்பாள் பதிகங்களை கண்ணுற்ற போது, பெருங்குளத்தாளின் பெருமைக்கு எதுவும் இல்லையே என தேடியபோது, அம்பாள் அருளிய புறையல் இவை என எண்ணத்தோன்றுகிறது. இப்பதிகங்கள் என்றும் அம்பிகை அடியார்களால் பாதுகாத்து அடுத்தடுத்த பரம்பரைக்கு நம்சொத்தாக்கி செல்வது எமது கட்டாய கடமையாகும். இதமட்டுமல்லாது இராஜகோபுர தரிசனத்தோடு பரிணாம வளர்ச்சி காணும் அன்னை முத்துமாரி பதிகங்கள் மூலமும் வளர்ச்சி காணுகின்றாள். அருளமுதம், தலபுராணம், வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரி அன்னை பதிகம், வெண்ணீற்றின் பெருமை என்று அன்னையின் மகிமைகள் பாடலாகி பெருகி வருவது இன்றைய சூழ்நிலையில் இதுவும் ஒரு அன்னை முத்துமாரியின் அற்புத செயல்பாடே எனலாம்.

அன்புடன்

பதிப்பாசிரியர்,

கவிதாவாரிதி வேலணையூர் பொன்னண்ணா

அறிவுகம் - டென்மார்க்.

உரைநடை சிவாஷிரியம்

மதிப்புரை

||| தீகம் வடி || தீகம் வடி | தீகம் வடி

நியாண்டுநாடு
வெண்பர

விகித ரண்டையிரிவுகூறு
 முன்மணிகள் சேர்த்துமுத்து மாரிக்குத் தோத்திரங்கள்
 செம்மையுறச் செய்தார் செகந்நாதன் - இம்மையினும்
 அம்மையினும் நன்மைபெற அச்சியற்றித் தந்த இது
 வெம்மைப் பிறவியறும் வித்து.

சீ. கணபதிப்பிள்ளை

நாகர்மடம் நாமமுடிநாகர்மடம் .க .றுகு .
 நியாயம் நியாயம் நியாயம் .ச
 நாகர்மடம் நாமமுடிநாகர்மடம் .ச
 நியாயம் நியாயம் நியாயம் .ச
 நாகர்மடம் நாமமுடிநாகர்மடம் .ச

: நியாயம்

நாமமுடிநாகர்மடம் .ச

பெரியநாயகி பிரசுரம் 3.

ஓம் சக்தி ! ஓம் சக்தி !! ஓம் சக்தி !!!

வேலணையூர் முத்துமாரியன்னை பதிகம்

“முத்துமாரி இது கேட்டு முடியசைக்கவேண்டும்”

(புலவர் க. சோ.)

பாடல் ஆசிரியர் :

1. திரு. க. சோமசுந்தரப்புலவர் அவர்கள்
2. பண்டிதமணி, பிரம்மலீ
சு. நவந்தகிருஷ்ணபாரதியார் அவர்கள்
3. வித்துவமணி, பிரம்மலீ
சி. கணேசையர் அவர்கள்

பதிப்பாசிரியர் :

பொ. சேகந்நாதன்

ஓம்

பிள்ளையார் வணக்கம்

வெண்பா

சிந்தை களிகூரச் செய்கருமம் கைகூட
முந்துவினை வேரோடு முற்றழிய - தந்தமொன்று
தொந்தி வயிற்றோனை தும்பிக்கைத் தூயோனை
வந்திப்போம் உள்ளம் மலர்ந்து

ஏற்புடைக் கடவுள் வணக்கம்

வேலணையூர் வாழ விளங்குமுத்து மாரியுமை
பாலணையும் பாக்கள் பதிகமுடன் - சாலவே
நின்று பயனார்ந்து நீள் நிலத்தில் ஓங்கவருள்
நன்றாகச் செய்வாள் நயந்து

முகவுரை

(1 - ம் பதிப்பு)

வேலணையூர், யாழ்ப்பாணத்துக்கு அண்மையில் விளங்கும் ஏழுதீவு நாடுகளுள் “லைடன்” தீவைச் சேர்ந்ததாகும். இது யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில் இருந்து ஏறக்குறைய ஏழு மைல்வரை தென்திசைத் தொலைவில் உள்ளது. இவ்வூரின் கீழைப்பாலேயுள்ள பெருங்குளத்தின் கரையிலேதான் “வேலணைப் பெருங்குளம் முத்துமாரியம்மன்” வீற்றிருக்கின்றனர். இவ்வம்மன் மேலேதான் இப்பதிகம் முதலிய பாடல்கள் பாடப்பெற்றவை.

தெய்வத்தை மக்கள் வழிபடுகின்றனர். ஆனால் அவ்வத் தெய்வத்துக் கேற்ற நன்பாடல்களைச் சொல்லி, நற் கருத்துக்களைச் சொல்லி வணங்குவோர் - வழிபடுவோர் எல்லாருமல்லர். அம்முறை தெரிந்து வழிபாடு செய்வார் சிலரினும் சிலரே. இந்நூல் இந்தவகையில் யாதும் சொற்பமேனும் உபகாரமாயிருத்தல் கூடும் என்பது எமது எண்ணம்.

இவ்வம்மைபின் மேற்பாடப்பட்ட இப்பதிகப் பாடல்களில் வைத்து இப்பாடல் ஆசிரியன்மார் தமது யாப்பு - சொல் - பொருள் என்பவைகளின் திறப்பாட்டால் இலக்கிய நயங்களைக் கிண்டி விட்டிருக்கின்றார்கள் ! அதனால் அவை அம்மன் பக்தி பாவத்தோடு இலக்கிய இரசிகத்தையும் கொடுக்கவல்லனவாகின்றன. இவர்கள் ஒவ்வொருவர் கண்ட கருத்துக்களும் பாடலின் போக்குகளும் ஒவ்வொரு வகையாக அமைந்துள்ளன, அவற்றை அவ்வவ்விடங்களிலே கண்டுகொள்க. இந்நூல் இவ்வம்மன் பக்திப்பாடல்களைக் கொண்ட ஒரு நூலாவதோடு “தெய்வம் பரவுதல்” என்னும் தமிழ்த்துறையில் ஒரு சிறு இலக்கிய நூலாகவும் அமைவது ஒன்றாகும்.

இப்பாடல்களோடு இவற்றின் பின் வந்து சேர்ந்துள்ள பாடல்களையும் இவை அனைத்துக்கும் அரும்பதவுரையையும் சேர்த்து மறுபதிப்பில் வெளியிட எண்ணியுள்ளோம். எல்லாவற்றுக்கும் நமது ஜெனனவூறிற் கோயில் கொண்டு, நமதும், நம்முன்னோர், பின்னோரதும் வழிபாட்டுக்கிரங்கி அருள்புரி வேலணையூர்ப் பெருங்குளத்துப் பெரியநாயகி துணை செய்வாளாக. இப்பாடல்கள் கிடைத்துள்ள ஒழுங்கின்படியே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இப்பாடல்களையும் இவற்றின் தொடர்பாயுள்ள பிறபாடல்களையும் பாடித்தந்த பெரியார்பால் யாம் என்றும் நன்றியுடையோம்.

கொக்குவில் வாழ்நரும் சிவநேயச் செல்வருமான திரு. த. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் எமது பாடல்களைப் பார்வையிட்டு இசையிலும் பொருளிலும் திருத்தங்கள் செய்து தந்துள்ளனர். அவர்கள் நன்றியை யாம் நன்று பேற்றுதும், இப்புத்தகத்தை இவ்வளவு உயர்ந்தமுறையில் அழகுற அச்சிட்டுத்தந்த விவேகானந்த அச்சுக்கூடத்தார்க்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன்.

இந்து ஆங்கில வித்தியாசாலை யொ. செகந்நாதன்
திருநெல்வேலி கிழக்கு
யாழ்ப்பாணம் (Ceylon)

பிள்ளையார் வணக்கம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தி னிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நத்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

திருமூலர் திருமந்திரம் திருமுறை 10

சிவபெருமான் வணக்கம்

கரவாடும் வன்நெஞ்சர்க் (கு) அரியானைக் கரவார்பால்
விரலாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைதாழ அங்கையினில் அனல் ஏந்தி
இரவாடும் பெருமானை என் மனத்தே வைத்தேனே.

திருநாவுக்கரசநாயனார் தேவாரம் திருமுறை 4
திருக்கச்சியேகம்பம்

தீருமுருகன் வணக்கம்

உன்னை யொழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்கேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா வுனோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்தி வாழ்வே

நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படை திருமுறை 11

சரஸ்வதி வணக்கம்

நாடும் பொருட்கவை சொற்கவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள் வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே சகல கலாவல்லியே.

குமரகுருபரர் சகல கலாவல்லி மாலை

மீனாட்சியம்மை வணக்கம்

பன்னிருசீர்க கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

“தொடுக்குங் கடவுட் பழம்பாடற்
 றொடையின் பயனே நறைபழுத்த
 துறைத்தீந் தமிழி னொழுஞ்நறுஞ்
 சுவையே யகந்தைக் கிழங்கையகழ்ந்
 தெடுக்குந் தொழும்பு ருளக்கோயிற்
 கேற்றும் விளக்கே வளர்சிமய
 இமயப் பொருப்பில் விளையாடு
 மினமென் பிடியே யெறிதரங்கம்
 முடுக்கும் புவனங் கடந்துநின்ற
 வொருவன் திருவுள் ளத்திலழ
 கொழுக வெழுதிப் பார்த்திருக்கு
 முயிரோ வியமே மதுகரம்வாய்
 மடுக்குங் குழற்கா டேந்துமிள
 வஞ்சிக் கொடியே வருகவே
 மலயத் துவசன் பெற்றபெரு
 வாழ்வே வருக வருகவே.

இப்பாடல் மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழில் வருகைப் பருவத்து செய்யுளாக உள்ளது. இதனைப் பாடியவர் குமரகுருபரசுவாமிகள். இவர் மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் பாடியிட்டதை அவ்வம்மையின் அருளால் அறிந்த இவர் காலத்து அரசாசிரிய திருமலைநாயக்கர் அப் பிள்ளைத்தமிழை அவ்வம்மையார் சன்னிதியில் அரங்கேற்று வித்சனர் என்றும், அப்பொழுது இப்பாடலுக்குக் குமரகுருபரர் பொருளுரைக்கும் பொழுது மீனாட்சியம்மையார் அக்கோயில் அர்ச்சகரது பெண்போன்று திருக்கோலங் கொண்டு அரசர் கழுத்திலிருந்த பணிவடத்தைக் கழற்றிக் குமரகுருபரர் கழுத்திலிட்டு மறைந்தருளினர் என்றும் இதன் வரலாறு கூறும்.

கருணைக் கடலே கடல்வரு மமுதே
 யமுதிற் கனிசுவையே
 கங்கைச் சடையவர் பங்கிற் குலவிடு
 கற்பக நற்கனியே
 இருமைக் கும்மருள் தருமெய்ப் பொருளே
 யெங்களை யீன்றவளே
 ஏழைக் குற்றிடு மின்னல் தவிர்த்தே
 இன்ப நலங்காட்டிக்
 கருமைக் குந்தள சாமள மேனிக்
 கன்னிக் கோமளமே
 கல்லா நாயேன் பிழைகள் பொறுத்துன்
 காட்சி யளித்தருள்வாய்
 வருமைக் குயிலே மரகத மயிலே
 பெரிய குளம்மருவும்
 வன்னத் துடியிடை கன்னிப் பிடிநடை
 மாமா ரித்தாயே

உற்றாள் நீயே உறவினர் நீயே
 உடையா னும்நீயே
 உலகத் தொகுதிய முயிரின் தொகுதியு
 மொவ்வோர் காலத்துப்
 பெற்றா னும்நீ பெறுவா னும்நீ
 பேணி வளர்ப்பவள் நீ
 பிறையணி சடிலக் கடவு ளிடத்துப்
 பெரிய பிராட்டி நீ
 சற்றே னும்மெய்ப் பக்தி மிலாதேன்
 தவறு பொறுத்தருள்வாய்
 கண்டமிழ் நாவலர் பாவுக் கின்னருள்
 தந்தருள் சுந்தரியே
 மற்றோ ரறியா மரகத மலையே
 வளமார் பெரியகுளம்
 மருவுந் துடியிடை யொருவும் பிடிநடை
 மாமா ரித்தாயே.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

வேலணை பெருங்குளத்து முத்துமாரியம்மன் திருப்பதிகம்

நவாலியூர், திரு. க. சோமசுந்தரப்புவர் பாடியது

காப்பு

தேவாரும் வேலணையூர் சேரும் பெருங்குளத்து
மாமாரி யம்மைபா மாலைசொலத் தூவாரும்
ஐந்துகரத் தொந்திவயிற் றந்திநிறத் தித்துமுடித்
தந்திமுகன் பாதஞ் சரண்.

மேதகுசீர் வேலணையூர் மேவும் பெருங்குளத்து
மாதரசி முத்தம்மை மாலைதரும் - ஆதரவாய்
ஊனா ருயிருக் குரையாகி நாவிலுறை
மானார் கமலவிழி மான்

சீர்மேவு வேலணையூர்த் தெய்வப் பெருங்குளத்து
மாமாரி யம்மைதமிழ் வந்திடவே - பூமீதில்
வெய்ய வினையகல மெய்ம்மொழியை முன்னருளும்
ஐயன் பதம்பணிசூ வாம்.

நூல்

பொன்னார் நவமணி மகுட மிலங்கும்
 பூரண மதிமுகமும்
 பொல்லா மும்மல வேறற வருண்மழை
 பொழியுந் திருவிழியும்
 மின்னார் பொன்னரி மூலை சரப்பளி
 மேவும் மணிமார்பும்
 வேண்டிய வீயும் வரதமு மஞ்சலை
 விடுவிக் குங்கரமும்
 பின்னுஞ் சடையும் பொன்னங் குழையும்
 பீதாம் பரவுடையும்
 பிரசத் தாமரை யடியுங் கண்டருள்
 பெறுமா ளெந்நாளோ
 மன்னார் மங்க வடிவங் கொண்டுயர்
 பெரிய குளம்மருவும்
 வன்னத் துடியிடை கன்னிப் பிடிநடை
 மாமா ரித்தாயே.

அஞ்சும் பலபல பிறவி யெடுத்தே
 அம்மா அலமந்தேன்
 ஆறாக் துயரம் நீர்ந்திட வேறார்
 அவனி தலத்துள்ளார்
 பஞ்சு படாப் பெரும்பாடுகள் பட்டேன்
 படமுடி யாதினிநான்
 பாவக் கொடுவினை ஓயக் கருணைசெய்
 பரம தயாநிதியே
 விஞ்சும் மிடியாற் பிணியா லடியேன்
 மெலிவது மினிமுறையோ
 வேதப் பொருளே நாதப் பரிவீர
 மென்மல ரடிதருவாய்
 வஞ்சிக் கொடியே கொஞ்சங் கிளியே
 பெரிய குளம்மருவும்
 வன்னத் துடியிடை கன்னிப் பிடிநடை
 மாமா ரித்தாயே.

சென்னி னற்சே வடிகள் வணங்கச்
 செவியுன் புகழ்கேட்கத்
 திருவிழி யுன்ற னருளுரு வென்றும்
 தெரிசித் திடநாளும்
 பன்னிய செந்நா வுன்றிரு நாமம்
 பயிலச் செய்யகரம்
 பாமல ரோடு பூமலர் குடப்
 பாதம் வலம்வரவே
 தன்னிகர் நீறு வடிவி லணிந்துன்
 தலமதி யேயுருளச்
 சங்கரி சோதரி மாதவி
 சாம்பவி காம்பனதோள்
 மன்னிய சிந்தா மணியே பிறவி
 மருந்தே பெரியகுளம்
 மருவுந் துடியிடை பொருவும் பிடிநடை
 மாமா ரித்தாயே.

வந்திடு வல்வினை போகும் வருவினை
 மருவா தேயேகும்
 வஞ்சனை பில்லிகள் குனிய மாகிய
 வாரா பிணிசேரா
 முந்திய மும்மல வேதனை யொழியும்
 மொழியும் மெஞ்ஞான
 மூதறி வோங்கு முன்னை நினைத்தவர்
 முந்திய மெய்துவரால்
 இந்தணி யஞ்சடை நந்தரி சோதரி
 யின்பருள் சுகவாரி
 ஏகி பினாகி வராகி சுபோகியீ
 சானி மனோன்மணியே
 மந்திர ரூபினி காரணி யாரணி
 மருவும் பெரியகுளம்
 வன்னத் துடியிடை சன்னிப் பிடிநடை
 மாமா ரித்தாயே.

தனியன்கள் (வேறு)

பஞ்சாக் கரியே சரணஞ் சரணம்
 பாவாய் சரணம் பூவாய் சரணம்
 பதுமா சனியே சரணஞ் சரணம்
 பலகா ரணியே சரணஞ் சரணம்
 எஞ்சா நிதியே சரணஞ் சரணம்
 இறவாக் கதியே சரணஞ் சரணம்
 ஏடார் மனமே சரணஞ் சரணம்
 எம்தாய் சரணம் தந்தாய் சரணம்
 நஞ்சார் கண்டச் சஞ்சீ வினியே
 நங்காய் சரணம் மங்காய் சரணம்
 நத்தா வொளியே சிந்தா மணியே
 நல்லாய் சரணம் பொல்லாய் சரணம்
 மஞ்சேர் கொடையாய் எஞ்சா விடையாய்
 மாணே தேனே சரணஞ் சரணம்
 மருவுந் துடியிடை பொருவும் பிடிநடை
 மாமா ரித்தாய் சரணஞ் சரணம்
 அருள்சேர் காஞ்சித் திருநகரில்
 அந்நாள் முப்பா வீரறமும்
 அம்மா புரிந்தாய் ஏழையெனக்
 கருளா திருத்தல் விதிவசமோ
 மருள்சேர் மறையோன் பெரியபவம்
 மாய்த்தா யென்பா லருளிலையோ
 மடநா ரைக்கன் றருளிணையால்
 மனித னெனக்குள் ளருளிலையோ
 இருள்சேர் நஞ்சம் அருந்தினையால்
 எனது பாவம் அருந்திலையோ
 எறுழ்சேர் பன்றிக் குட்டிகளுக்
 கின்பால் ஈந்தாய் எனக்கிலையோ
 மருள்சேர் பிறவி மாய்த்தெனக்கு
 வரமீ மருவும் பெரியகுளம்
 வாழி முத்து மாரி யம்மை
 வாழி வாழி வாழியே.

கொன்றைச் சடைமுடி யாடக் குளிர்மதி
 யாடக் குழையாடக்
 கோலத் திருவிழி யாடக் குறுநகை
 யாடப் புனலாட
 வென்றிச் சூடக பாடக மாடிட
 மேகலை வடமாட
 வேம்பின் தழைபொதி கரகமு மாடிட
 விரையார் கரமாட
 எண்டிக் குங்களி பாடிட வெவ்வினை
 ஏங்கி யிரிந்தோட
 இன்புறு தொண்டர்க ளாடிட வந்துயர்
 இன்ப சுகந்தருவாய்
 மன்றிற் றிருநட மாடிடு மைங்கர
 மணியே பெரியகுளம்
 மருவுந் தூடியிடை பொருவும் பிடிநடை
 மாமா ரித்தாயே.

வஞ்சனை குது பொறாமை முதற்பல
 மாசடை யோருடனே
 மருவா தன்னடி யாரொடு மருவும்
 வாழ்வை யெமக் கருள்வாய்
 அஞ்ச மவித்தவர் நெஞ்சினி லூறிடு
 மானந் தத்தேனே
 அம்பிகை தும்பிகை யானையை யன்றருள்
 ஆயீ மகமாயி
 கஞ்ச மலர்த்திரு செஞ்சொன் மணித்திரு
 கண்ணா கியவுருவே
 காஞ்சிகா மாட்சி மதுரைமீ னாட்சி
 காசி விசாலாட்சி
 மஞ்சணி குடும்பிப் பனிமலை மகளே
 வளரும் பெரியகுளம்
 மருவுந் தூடியிடை பொருவும் பிடிநடை
 மாமா ரித்தாயே.

அன்னாய் வருக அரசி வருக
 அம்மா நீவருக
 ஆறார் சடையார் கூறாய் வருக
 ஆறு முகப்பொருளாம்
 என்னா யகனைத் தந்தாய் வருக
 இறைவிவருக மறையோதும்
 ஈறாய் நடுவாய் முதலா மியைவாய்
 இனியாய் நீவருக
 முன்னா முதல்வி பின்னா முடிவி
 மூவா ஆனந்த
 முத்தே வருக வித்தே வருக
 முப்புரை யேவருக
 மன்னா ருயிருக் கின்னா ருயிரே
 வருக பெரியகுளம்
 மருவுந் துடியிடை பொருவும் பிடிநடை
 மாமா ரித்தாயே.

பொன்னெனு மாமழை மாதமும் மாரி
 பொழிந்து பொலிந்திடவே
 பூதல மெங்கும் நோய்மிடி மாறிப்
 புதுவாழ் வெய்திடவே
 மன்னிய கண்மணி நீறுபஞ் சாக்கர
 மந்திரம் வாழியவே
 மாமறை யாகம நீதி பரம்புக
 மாசனம் வாழியவே
 பன்னி தொண்டர்க ளுன்னிய பெற்றே
 பரிவொடும் வாழியவே
 பாடிய தமிழும் பாடுவித் தோரும்
 பன்னாள் வாழியவே
 செந்நெற் கழனிகள் புடைகுழ் வேலணை
 சேரும் பெரியகுளத்
 தேவிமா மாரியும் வாழிய வாழிய
 திருவருள் வாழியவே.

பஞ்சவிரத்தின மாலை

பண்டிதமணி க. க. நவந்தகிருஷ்ண பாரதியார் அவர்கள் பாடியது.

நித்யகல் யாணியே நிம்பதள பாணியே
 நெஞ்சிரு ளகற்றுவிக்கு
 நீதியே நீதிதரு சோதியே ஆதியே!
 நீங்காத வோங்காரியே
 சித்தங் குளிர்ந்துடல் குளிர்ந்தம்மை முதலாய
 தீராத கொடியநோய்கள்
 தீரக் களைந்திடர் தீரப் புரிந்தருள்
 தெய்வவைத் தியநாயகீ
 கத்துபடல் குழுலகில் கண்கண்ட தெய்வமே
 கைவலய சஞ்சீவியே
 காருண்ய வெள்ளமே கற்பூர தீபமே
 கலாதீத மானபொருளே
 உத்தமீ ரிற்பரா சக்தியே முத்திக்
 கொருமூல மானவித்தே
 ஒருங்குள வளங்குலவு பெருங்குள மமர்ந்தருளு
 மொண்முத்து மாரியுமையே.

உள்ளத்தி லேகள்ளம் இல்லாத இன்சொலும்
 உயர்வுகுணச் செம்மைவாழ்வும்
 உத்தமர் இணக்கமும் கல்வியும் செல்வமும்
 உன் உபய பாதமலரில்
 பள்ளத்திலேபாயும் வெள்ளப் பெருக்கெனப்
 பறந்துவீழ்ந் தன்புசெய்யும்
 பாக்கிய மெலாங்கொடுத் தன்பரைக் காத்துவரு
 பச்சைப்பகங் கொண்டலே
 தெள்ளத் செளிந்துவரு தேறலே தேறலில்
 தித்திக்கு மின்பரசமே
 செந்தமிழ்க் கிள்ளையே சேரிசைப் பூங்குயில்
 திருநடன மாடுமயிலே
 உள்ளிய வுவந்துதவு வள்ளியோர் வாழ்வினுக்
 குறைபதிய தாகவுன்னி
 ஒருங்குள வளங்குலவு பெருங்குள மமர்ந்தருளு
 மொண்முத்து மாரியுமையே.

நாதமுத லாகியுள் தத்துவங்க டளைக்கடந்த
 நாத னோடும்
 பேதமிலா துறைகின்ற பராபரையின் கூறாகும்
 பெரிய தாயே
 ஒதுமுத்து மாரியெனு முத்தமியே யுன்பாத
 முற்றே மம்மயே
 பாதகங்க டர்த்தெம்மை யூண்டுமிக னின்னருளைப்
 பாலிப் பாயே
 வேலணையூர் தழைத்தோங்க மேவுமுத்து மாரியெனு
 மெய்மைத் தாயே
 ஆலமுறுங் கண்டனார் பாகமுறுந் தேவிகன
 தம்ச மாணாய்!
 காலனார் செயுமிடரும் தீவிணையின் பெருந்தாயரும்
 கடிந்தே யெம்மைச்
 சீலமுடன் வாழவருள் புரிவாயுன் திருவடிகள்
 போற்றி போற்றி.

வேறு

தேவியே போற்றி யெங்கள் செல்வமே போற்றி தீய
 பாவியேன் பிணிகள் தீர்க்கும் பராபரைத் தாயே போற்றி
 ஆவியா யுடலாய் நிற்கு மம்மையே போற்றி போற்றி
 மேவிய பெருங்கு ளத்து விமலையே போற்றி போற்றி

பதிகம் முதலியவற்றின் வரலாறு

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

உத்தமியை வேலணையே பெருங்குளத்தங் கரையிலிருந்து
 உலகம் ஒம்பும்
 முத்துமாரி யெவ்வுலகுந் தொழுதேத்து முதல்விதனை
 முறைமை நாடிப்
 பத்திமையாற் பாடுகெனத் தமிழ்நாட்டே பெரும்புலமைப்
 பரிசு பெற்ற
 வித்தரை முயன்றுகண்டு வேண்டினோம் ஆங்கவர்தாம்
 விழைந்த அன்பால்.

ஈரா நிதழ்நடுவில் இரீங்கார ஓசையாய்
 இணைந்துவரு மந்த்ரரூபி
 ஈறாகு மூழியில் ஈசநட னங்காண
 இருக்கின்றசான்றுமாவாய்
 நேரா வரக்கர்குலக் காணெலா நீறாக
 நின்றெரிக்குந் நெருப்பே
 நிலவுகட லெழுநஞ்ச மமுதமா வுட்கொண்டு
 நீனவிசம் பளித்தவருளே
 ஆராத அமுதமே தீராத செல்வமே
 அன்பிறிற் பேரன்புசெய்
 அம்மையே இம்மையே செம்மையே நன்மைசெய்
 அகரவுரு வானபொருளே
 ஓராத மூவர்க்கரு முய்யவே படியளித்
 துலகமா தாவாகினாய்
 ஒருங்குள வளங்குலவு பெருங்குள மமர்ந்தருளு
 மொண்முத்து மாரியுமையே.

காழிவரு மாமழலை வாய்மலரின் முத்தமிழ்
 கனிந்தனா னங்குழைத்துக்
 கருணையுடன் அமுதூட்டி உலகெலா முய்யவருள்
 கலசக் கடைக்கணாட்டி
 ஆழிகைக் கொண்டருளு நாரணி பூரணி
 ஆரணி மாதங்கியே
 ஆனந்த வல்லியே மாமேரு வில்லியே
 அற்புக மாபைரவி
 வாழையடி வாழையாய் அன்பர்கள் மரபெலாம்
 வாழவே வரங்கொடுப்பாய்
 மகத்துவத் தத்துவத் துச்சியின் ஒளிவிடும்
 மங்காத குளாமணி
 ஊழையும் உப்பக்கங் காண்கென அன்பருக்
 குபாயமுங் காட்டியருள்வோய்
 ஒருங்குள வளங்குலவு பெருங்குள மமர்ந்தருளு
 மொண்முத்து மாரியுமையே.

எனையெள்ளி நகையாடி இன்னல்செய் வாரன்றி
 இங்கெவர் இரங்கவல்லார்
 இத்தனையுங் கண்ணாரக் கண்டுகேட்டிருந்தாலு
 மேழையே னுணர்ச்சிகொள்ளேன்
 தினையளவு முனதருளைச் சிந்தியா மூர்கனேன்
 செய்நன்றி கொன்றுவாழ்வேன்
 சிறியனேன் என்றாலுஞ் சேயனான் பெற்றதாய்ச்
 செல்விநீ யாதலாலே
 நனவிலுங் கனவிலும் வெயிலிலும் நிழலிலும்
 நயப்பிலும் வெறுப்பிலுமுன்
 நந்தாத சீர்த்தியை நானில மெலாமுய்ய
 நாயினேன் நாடி நாடி
 உனதருளை உன்நினைந் துருகிநான் பாடவே
 ஊத்தையேற் கருள்புரிசுவாய்
 ஒருங்குள வளங்குலவு பெருங்குள மமர்ந்தருளு
 மொண்முத்து மாரியுமையே.

பொன்னம் பலத்திலைப் பூங்கொடியாள் வேண்டுகக்காப்
 பன்னும் பனுவ லதுபகர்ந்தேன் - என்றுஞ்சீர்
 மன்னுமுத்து மாரியம்மை வாழ்வழிக்கும் பாதமலர்
 என்னுளத்தே பூத்திருக்க அங்கு

தோத்திரம் வித்துவமணி

பிரம்மணீ சி. கணேசையர் பாடியவை

வேகமுட னாகமத்தின் மெய்யுணர்வு பெற்றவயர்
 மேலோர் வாழும்
 சீதமிகும் பொழில்குழும் பெருங்குளத்து மேவுமொரு
 தேவி யான
 தீதுதீர்த்து அருண்முத்து மாரியம்மை பாதங்கள்
 தினமும் போற்றும்
 ஏதமிலா வடியாரை யிருவினைகள் வந்துக்க
 இடர்செய் யாலே.

புத்தமுத மெனக்கவிகள் பொழிந்துவரும் நவாலியூர்ப்
 புலவ னாய
 வித்தகன் க. சோமசுந்த ரம்பிள்ளை நாமத்தோன்
 விளங்கும் மேதை
 தித்திக்கத் திருப்பதிகம் முதலாகுந் தெள்ளமிர்தம்
 சிறப்பி னோடும்
 “முத்துமாரி இதுகேட்டு முடியசைக்க வேண்டு” மென
 மொழிந்தே தந்தான்
 சுந்தவேள்கோட் டமுயர்ந்தோங்கு மாவிட்ட புத்தில் வாழ்
 கவுணி யன்னான்
 செந்தமிழில் பலநூல்கள் செய்தவன்பண் டிதமணியாய்த்
 திகழு மாண்பான்
 நந்தாத தமிழ்வளமார் நவநீத கிருஷ்ணபா
 ரதியாம் நாமன்
 தந்தனனால் மிகவோந்து பஞ்சவி ரத்தினமாலை
 தக்க வாறே

சித்தனென முனிவனெனச் சிவநேயச் செல்வனெனத்
 திகழு மாண்பான்
 இத்தமிழ்நா டனைத்துமிக அறிந்தவொரு தமிழ்க்கலைஞன்
 ஏத்து சீரான்
 “வித்துவான் சி. கணேசையர்” புன்னாலைக் கட்டுவனில்
 விளக்கி வாழ்வேன்
 அத்தகையான் முத்துமாரி அம்மைதோத் திரம் மொழிந்து
 அளித்தான் நன்றே.

அண்டமெலாம் படைத்துக்காத் தளித்துவரு மளப்பிலாத
 தேவுக் கன்பால்
 கொண்டவொரு பூவைத்தான் தாளிட்டு வணங்கிவரு
 குறிப்பின் மேய
 தண்டமிழ்தேர் மீனாட்சி முத்துமாரி உயர்தகைக்குத்
 தமிழ்சேர் என்புள்
 பண்டமீது கண்பார்த்துப் பிழைபொறுத்துக் கருணை மிகப்
 பாலிப் பாளே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

- பொ. செகந்நாதன்

தீராதநோய் தீர்க்கும்
வேலணை பெருங்குளம் அருள்மிகு
அம்பாள் காவியம்

ஆக்கியோன் :
வேலணை பெருங்குளம் அருள்மிகு
வேலணை.
(பொலிஸ் பெஞ்சனர்)

முகவுரை

அன்று ஒருமணியிருக்கும் வேலணைப் பெருங்குளம் அம்பாள் ஆலயப் பூசகர் யோகி சோமேந்திரா (கறுவல் ஐயர்) அவர்கள் பங்குடுதீவு மாலை கட்டிக் கந்தையர், ஆதரவுடன் அழைத்து வர வந்துகொண்டிருந்தவர், வேலணைத் துறை முகத்தில் இறங்கினார். போபவர்களும், வருபவர்களும் அவரது பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கி, விபூதி பெற்றுப், பூசிக்கொண்டு சென்றனர். யானும் யாழ்ப்பாணம் போக வந்து, அவர்களிருவருடனும் நின்றேன். சற்றுநேரத்தில் ஒரு கார் வந்து துறைமுகத்தில் நின்றது. கார் உரிமையாளர், ஐயா அவர்களை வணங்கி “சுவாமி! வாருங்கள் போகலாம்” என்றார். சுவாமிகளுடன், மற்றவரும் யானும் காரில் ஏறிக்கொண்டோம். “பெருங்குளம் அம்மன் கோயிலுக்கு விடு” என்று உதாரமான தொனியில் யோகிகள் பணித்தார். மெத்தப் பயபக்தியுடன் குறிப்பிட்ட இடத்தில் கார் போய் நின்றது. ஏதோ சில பொருட்களை கோவிலுக்குள்ளிருந்து எடுத்துக்கொண்டு வந்து பழையபடி ஏறிக்கொண்டவர், “காரைப் பண்ணைக்கு விடு” கார் புறப்பட்டு பண்டிதர் உயர் திரு. கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள் வீட்டடியில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. கார் உரிமையாளர் பயபக்தியுடன் “சுவாமி யான் ஊர்காவற்றுறை போகவேண்டுமே” எனக் கீழ்க்குரலில் முறையிட்டார். “தெரியுமப்பா! நீ! அராலிச் சந்தியால் ஊர்காவற்றுறைக்குப்போ! சந்தியில் எங்களை இறக்கி விடு” ஐயா! தனிவழியிலா! இறக்க என்றார். யோகி சிரித்தார். “மகனே பயப்படாதே! அது தனிவழியல்ல, துணையிருக்கு துணைவரும் நீ போ! என்றார். கார் உரிமையாளர் எங்களைக் கொண்டுபோய் மகரிசி (கறுவல் ஐயர்) சொன்ன சந்தியில் இறக்கியவர், தாமும் இறங்கி சுற்றி வணங்கி, அவரின் ஆசியைப் பெற்றுக்கொண்டு போய்விட்டார். நல்ல வெய்யில், பூவரச மரத்தின் கீழ் நாங்கள் மூவரும் நின்றோம். அப்பொழுது இளைஞனாக இருப்பினும், பெரியார்களின் - அருளாளர்களின் மகிமை எனக்கும் தெரிந்திருந்தது. மகரிசிபோன்ற வடிவு - நிறைவு - உதடுகள் உதிர்க்கும் சுவையான அருள் மொழிகள் அத்தனையையும் அவதானித்து மிகு பயபக்தியுடன் நின்றேன். மாலைகட்டியவர்

“சுவாமியைக் கூட்டி வந்து நடுவழியில் தவிக்கவிட்டு நிற்கின்றேனே. ஏதும் பிரயாண ஒழுங்குகளின்றி வந்து விட்டேனே” என்று கவலையுடன் கூறினார். பழையபடியும் மகரிசி சிரித்தார். “வெய்யிலா”? என அண்ணார்த்து பார்த்தார். பொழுதை மறைத்து கருமேகம் தவழ்ந்தன, தவழ்ந்து கொண்டே இருந்தன, ஒரே மந்தாரம்! விறைத்துப் போனேன். எனது மனமுனைப்பை மழுப்பிவிட்ட அவரது அருட்டிறனை வியந்து, அவரது பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கி, விழுதிக்குக் கை நீட்டினேன். முருகா! “நீயும் ஆறுமுகம் - அவரும் ஆறுமுகம் (சாரதியும்) இவரும் ஆறுமுகம் (கந்தையர்) யான் மாறுமுகம்” என்று கூறிக் கொண்டு பட்டுப்பையிலிருந்து வெண்ணீற்றைத் தொட்டு நெற்றியில் பொட்டிட்டு என்றும் இளமையாயிரு - உனக்கொரு குறையும் வாராது” என ஆசீர்வதித்தார். எனது பெயரை ஞானசிருட்டியில் அவரே கண்டுகொண்டார். யான் சொல்லவில்லை. சாரதிக்கும் எனது பெய்தான், கந்தையர் என்பதும் எங்கள் இருவரின் பெயரும் ஒன்றுதான் மகரிசியின்பெயர் சோமேந்திரர் என்பது பிறைகூடும் பொறுள்ளரென சிவனைக்குறிப்பது. அது மாறுமுகம், இறைவனுக்கு ஐந்து முகம் ஆதலால் மாறு முகம் என்றார். பிரயாண வசதி இல்லையென வருத்தப்பட்டவரை பார்த்து, “அவர் அனுப்புவார் - கார் இப்ப வரும்” என்றார். வேறொருகார் வாயு வேகத்தில் ஊர்காவற்றுறைப் பக்கமிருந்து வந்து சந்தியில் நின்றது. சாரதி இறங்கி, கும்பிட்டு, விழுதி வாங்கி அணிந்து கொண்டு நான் பண்ணைக்குப் போகிறேன் சுவாமி! ஏறுங்கள் என்றார். யோகியும் நாங்களும் ஏறினோம், சென்றோம். இருக்கட்டும்.

இந்த மகரிசிக்கு கொள்ளை ஞானம் கொடுத்தவன் யார்? அதைத்தான் நாங்கள் ஆராய வேண்டும். நம் கண்காண நடமாடும் தெய்வமாயிருந்த அவர் அற்புதத் தெய்வீகத்தை, வேலணை பெருங்குளம் அம்பாளைப் பூசித்து, பூசகராய் இருந்து பெற்றுக்கொண்ட பெரும் பேறல்லாவா, யாழ்ப்பாணத் தமிழரில் சைவர்களில் மகரிசி கறுவல் ஐயர் அவர்களை அறியாதவர்களும், போற்றாதவர்களும் இல்லை. அவருக்கு புகழையும், போதத்தையும் ஈந்த புண்ணிய சொசூரியல்லவா நமது அம்பாள்.

அந்த ஞானியுடன் இளமை தொடக்கம் நண்ப்புணர்வு அம்பாளுக்குத் தொண்டு செய்து வளர்ந்தவர்தான் வேலணைப் பெருங்குளத்தம்பாள் காவியமியற்றிய வேலாயுதர் சின்னத்தம்பி அவர்கள். இவர் இருபத்து நான்கு ஆண்டுகள் அரசினர் காவற்றுறை சேவையாளாயிருந்து இழைப்பாறியவர். இருபத்தொன்று ஆண்டுகள் அந்த அம்பாளின் அருளால் உபகாரச்சம்பளமும் பெற்றுக்கொண்டு சேமமுற வாழ்ந்தவர். பூசகராயிருந்த மகரிசியின் அறிவில் கலந்து, அம்பாளின் அருளில் கனிந்து, சொட்டிய தேன்துளிகள்தான், அவரது “தீராதநோய் தீர்க்கும் வேலணை பெருங்குளம் அருள்மிகு அம்பாள் காவியம்” இதனை அன்புடன் “மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவி இவன் தந்தை என்னோற்றான் கொல் என்னும் சொல்” லுக்கு இலக்காக அவரது புதல்வர்கள் சொக்கலிங்கம், செல்வராசா ஆகிய இருவரும் இக்காவியத்தை இனிதுற அச்சிட்டு இலவசமாக விநியோகிக்க முன்வந்தமை சைவ தமிழலகை மகிழ்வூட்டுவதாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இன்னும் “வள்ளுவப்பிள்ளையான் செய்தொண்டு” என்ற தலைப்பில் “பறையனோ பக்தியில் நந்தனென்பாரே! சீராக உள் வீதி பந்தலுமமைத்தான், சித்திரமுகன் கோயிலுள்ளொன்றமைத்தான், நேராக அம்மன் தேர் அடித்தளமமைத்தான்” என்று அவர் தொண்டுகளை எண்ணிய புலவர் சின்னத்தம்பி அவர்கள், தம்மவர்கள் அந்தத் தொண்டெலாம் புரிந்த வள்ளுவப் பிள்ளையாணைக்கூட, கோயிலுக்குள் கும்பிட விடவில்லையாம். ஆனால் புலவர் அவருக்கு அவரது அம்பாள் தொண்டுக்கு - உபகாரம் கொடுக்க வேண்டுமே என்று ஆசைப்பட்டு அந்த பக்தன் “நித்தியானந்தமாம் பதவி பெற்றானே” என்றும், கண்ணப்பன் பெற்ற அருள் அவருக்கும் கிடைத்து விட்டது என்றும், பாராட்டி முடிப்பதைச் சைவத் தமிழ் உலகு உன்னிப் பார்க்க வேண்டும். கருணைக்கூடலாகிய பெருங்குளத்தம்பாள், திருக்கேதீஸ்வரப் புணருத்தாரணப் பணியில் பெருந்தொண்டாற்றி புகழ் பெற்ற அருள் திரு. செல்லப்பா சுவாமிகள் அவர்களையும் தமக்குத் தொண்டராய் நாந்திருப்பதையும் பார்த்து மகிழ்வோமாக.

“ஜனகாபுரி”
43, ஜெயந்தி நகர், பண்டிதர் மு. ஆறுமுகம் அவர்கள்
தலைவர்,
கிளிநொச்சி. குருகுலப் புலவர் வட்டம் - கிளிநொச்சி.

அருள் திரு. செல்லப்பா

சுவாமிகளின் பாராட்டுரை !

வேலணை பெருங்குளம் அருள்மிகு அம்பாள் காவியத்தைப் பாடிய வேலாயுதர் சின்னத்தம்பி அவர்களை எனக்கு சிறுவயதிலிருந்தே தெரியும். இவர் என்னோடும், சோமேந்திரர் (கறுவல் ஐயர்) அவர்களோடும் நெடுநாட்களாகப் பழகி நண்பு கொண்டிருந்தவர். இவர் இளமைப்பராயத்திலே மட்டுநகர் சென்று மாந்திரீகத்தை நன்கு கற்று வந்து ஊரிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும், பலமக்களின் பேய் பிணிநோய் துன்பங்களையும் விலக்கிப் பெயர் பெற்றவர். வேலணை பெருங்குளத்தம்பாள் காவியத்தை இலைமறை காய்போல் பொருள் கொண்டவராயிருந்து நன்கு இனிதுறப் பாடியிருக்கிறார். மக்களுக்கு வரும் அம்பாள் நோய்கள் யாதும், வராமல் இருக்க

“நாளியரை நேரமிடர் அணுகாமல் காப்பாய்
நாரணியே வேலணை பெருங்குளத்தாயே”

என்று இனிதுறப் பாடியிருப்பதும் மெச்சத்தக்கது. அதுமட்டுமல்லாமல், இவர் தன் இளமைப் பராயத்திலே திருக்கேதீஸ்வரத்தில், மண்ணில் மறைந்து கிடந்து எடுக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்தை தற்பொழுது அமைக்கப்பட்ட இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு, தாமும் ஒரு தொண்டராக நின்று காவி, பணிபுரிந்து திருக்கேதீஸ்வரத்தானின் திருவருளையும் பெற்றார். இவர் அரசினர் பொலிஸ் காவற்றுறையில் தனியே பல காடுகள் போன்ற இடங்களில் பயமின்றி நன்கு கடமைகள் புரிந்து, அரசின் பல சான்றிதழ்களையும் பெற்றவர். பெருங்குளத்தம்பாளின் அருளால் எண்பத்தி ஒருவயதுவரை சேமமுற வாழ்ந்து, நித்தியானந்தமாய் வாழ்கின்றார் எனப்பாராட்டுகிறேன்.

இப்படிக்கு,

வ. க. செல்லப்பா
நாவலர் மடம், வேலணை.

தீராத நோய் தீர்க்கும் வேலணை பெருங்குளம் அருள்மிகு அம்பாள் காவியம்

ஒருகோடு மிருசெவியு மைங்கரமு மாகி
உலகுதனில் முன்வந்த கற்பகக் களிறே
குருமணிய தாகநற் கொம்பொன் றொடித்துக்
குலவுமறை பாரதக் கதையை வரைகின்ற
அருமறையுள் ஒளிவளரு மாதியுமை பாலா
அடியிணைகள் சரணமது ஓதவல் லேனின்
திருவருளை முன்னிட்டு உரைகாவி யத்தில்
ஒருபிழையும் வாராமல் உன்னருளைத் தாராய்

கற்புநிறை திருநீல முகிலழகு மாதே
கன்னியே உன்றனுட காவியம் சொல்ல
சொற்பிழைகள் தப்பிதம் யாதுவரு மோதான்
துணையாக இதுவேளை அருள்புரிவாய் அம்மா
கற்பவரும் கேட்பவரும் சொற்பிழை பொறுப்பீர்
கண்டபடி வாயினில் வந்தவகை எல்லாம்
உற்றதோர் காவியம் உளறினேன் அம்மா
உன்துணையே பெருங்குள முறைந்தநாயகியே

சீர்ஏறு யாழ்ப்பாணப் பகுதியைச் சேர்ந்த
தீவேழுள் வேலணை பெருங்குள முறைந்த
கார்ஏறு முகிலணைய கவுமாரி வந்த
காரணந் தன்னைமு தாதைகள் உரைத்தார்
பேர்ஏற வேகட்ட மாதனென் றொருவன்
பெருமையுறு அம்பிகா கோயிலாய் ஆக்க
தேர்ஏற லங்காரி ஆக்கியே ஆலயத்
திருப்பணிகள் செய்தவர் நாநாத பிள்ளை

அன்னா ளிருந்தவர் பரம்பரையில் உடையார்
 அம்பல வாணராம் ராமலிங் குடையார்
 சொன்னாலும் அவர்பேர் துலங்குமே அம்மன்
 சுருதிமுறை தவறாத திருவிழாப் பூசைகள்
 முன்னாள் தொடுத்தவர்கள் ஆதீன கர்த்தாவாய்
 முழுதுமே திருப்பணிகள் முடித்தவர்களாமே
 இன்னா ளிலே அம்மன் வழிபாடு செய்வார்
 இன்பமுடன் அம்மன்முன் உரிமைபெற்ற றார்கள்

அம்மனது காவியம் பாடஅறி யேன்யான்
 அட்ட கருமங்களைச் செய்துமறி யேன்யான்
 ஓம்மென்னும் மெழுத்தினது பொருளும்அறி யேன்யான்
 ஓதவே உன்புகழை யாதுமறி யேன்யான்
 எம்மனதுன் அடிவிட்டு நீங்கா திருக்க
 எமக்குநல் வரமது கொடுத்தருள தாயே
 சிம்மத்தி லேறிவினை தீர்த்தருள வாவா
 தேவியே வேலணை பெருங்குளத் தாயே

ஆசார மாய்வந்து உன்பூசை பொங்கல்
 அடியார்கள் செய்துபரி சளித்துவரும் வேளை
 கூசாமல் ரதமேறி வெளிவீதி வந்து
 குறைகளைத் தீர்த்துநல் வரமது கொடுப்பாய்
 தேசாதி பதிஇந்திரன் முறையிட்டு வரவே
 தேவருக் காகவே கடுந்தவ சிருந்தாய்
 பூசா பலப்புண்ய வதியாகி வந்தாய்
 பூவையே வேலணை பெருங்குள முறைந்தாய்

இந்துமா மறையாளர் வந்தடி வணங்க
 ஏழுலகு கன்னியர் இளங்கவரி வீச
 நொந்துவரும் பிணியாளர் நோய்துயர் அகற்றி
 நுட்பநெறி யாய்யுனது விரதமது கொண்டு
 சிந்துபல மந்திரத் தால்வேள்வி ஆற்றி
 திருநீ றணிந்துனது காவலது செய்ய
 வந்தபிணி நீங்கஅருள் தந்துதவு தாயே
 வனிதையே வேலணை பெருங்குளத் தாயே

ஈசனின் இடப்பாகம் ஏற்றுநீ நின்றாய்
 என்றுமுன் பாலரைக் காக்கவே வந்தாய்
 பாசமொடு வேல்குலம் மழுவது தரித்தாய்
 பகர்உடுக் கொடுகரக பத்திரி பிடித்தாய்
 கூசாமல் மகுடா கரன்உயிர் வதைத்தாய்
 கோவலன் தேவியாய் மதுரையை எரித்தாய்
 வாசமுறு மணமாலை பூசித மணிந்தாய்
 வனிதையே வேலணை பெருங்குள முறைந்தாய்

உம்பர்புகழ் மாரியென் றுன்னையெல் லோரும்
 ஓதியே வேதிமார்கள் பூசையது செய்வார்
 அன்புள்ள தாயென்று நம்பிவந் தோர்க்கு
 அவமிருத் திடையு றவஸ்தைகள் விடாதே
 கும்பமது வைத்துமே உன்பூசை செய்தேன்
 கொடியெம படர்மூவர் காலணு காமல்
 செம்பவள வாய்திறந் தேவர மளிப்பாய்
 தேவியே வேலணை பெருங்குளத் தாயே

ஊழ்வினையால் ஈளையொடு மூலம் வியாதி
 உக்கிரம தாய்பக்க வாய்வண்ட வலியும்
 காளியொடு வைரவர் களும்பல பாசாகம்
 கருநாக்கர் நாவீ றுடன்கிரக பகையும்
 சூளவரு பரிகலம் கோதாரி அம்மை
 சூடான பொக்கிளிப் பான்சின்ன முத்தும்
 நாளிஅரை நேரமிடர் அணுகாமல் காப்பாய்
 நாரணியே வேலணை பெருங்குளத் தாயே

எட்டிரண் டாறுகலை யாகிவந் தாயே
 ஏமாம் பரிகலம் சூளவந் தாயே
 கட்டழகர் நல்வீரர் காடேறி காத்தான்
 கருதறிய பாவாடை ராயன் எறிமாடன்
 இட்டமாய் உன்பூசை வேள்விக்கு வந்து
 இனியமுத் திரைவாங்கி வீற்றிருந் தனரே
 திட்டமாய் அக்கினி கேசமது கொண்டாய்
 செல்வியே வேலணை பெருங்குள முறைந்தாய்

ஏகமுறு ஆயிர முகங்களுனக் குண்டு
 என்றும் ராயிரம் கண்களுனக் குண்டு
 மோகமுறு மூவாயிரம் கலைகளுனக் குண்டு
 முக்கோண மானதிரு சக்திபரை யென்று
 வேகமுறுவீ ராவேசக் கோவமது கொண்டு
 வேடிச்சி ரூபமொடு வேடனுடன் சென்று
 தாகமுறு வேலணை பெருங்குள முறைந்தாய்
 தையலே சிவமுத்து மாரியென் தாயே

ஐயமுறு பரிகலத் தழகுபெறு பேச்சி
 ஆனந்த மாய்நடன மாடுமக மாரி
 வையமதில் காளியின் வடிவமது கொண்டாய்
 வந்துமே சிவனுடன் வாதாடி நின்றாய்
 பையரவு நாகமது சடைமீ தணிந்தோன்
 பாவையே பரமகல் யாணியென் தாயே
 செய்யநற் கரகத் தழகியென வந்தாய்
 சேயிழையே வேலணை பெருங்குள முறைந்தாய்

ஒளிவீசும் நவரத்தின மணிமகுட மின்ன
 உத்தமியின் மார்பிலணி முத்தாரம் மின்ன
 தெளிவான கரமிசை படைக்கல மிலங்க
 தேவியே சிங்கவா கனமேறி வந்தாய்
 அழியாச் சிலம்பொடும் பிரம்பது பிடித்தாய்
 அன்னையே அக்கினி கேசமது கொண்டாய்
 விழியான உன்கருணை தந்தாள வாவா
 வேலணை பெருங்குளக் கரையுறையு மாதே

ஒதுமறை யானசிவ மாரியென் தாயே
 உம்பர்புகழ் காவினில் வீற்றிருந் தாயே
 வாதுபுரிந் தேநடன மாடிவந் தாயே
 வானவர்க ளதுதுயர மகற்றிவந் தாயே
 பாதுகாத் தெங்களை ஆளவந் தாயே
 பாரினிற் கற்புநிறை பத்தினித் தாயே
 தீதுகள் அகற்றியெமை ஆளநீ வாவா
 தேவியே வேலணை பெருங்குளத் தாயே

ஓளவுடனே முக்கோண அடசர மழுத்தி
 ஆறா தரங்களுடனேகொலு விருத்தி
 சவ்வுடன் சிறியும் கிலியுமவை மிட்டு
 சாயுச்ச சிவமாரி யெனநாம மிட்டு
 உவ்வென்றும் நவ்வென்றும் உயிர்மறைய தாகிப
 ஓம்நமசி வாயவென் உள்ளே இருத்தி
 பரிவுடன் பூசைஅபி சேகமுஞ் செய்தார்
 பாவையே பரமகல் யாணியென் தாயே

அக்கர மணிந்தசிவ சக்தியும் நீயே

ஆறுமுக நாதனை யருள்சக்தி நீயே
 சொக்கர்ம் னாட்சியாய் வந்ததுவும் நீயே
 தக்களன் சிறியனுட பாடல்தன் மீதே
 தயவுவைத் தருள்கிருபை தரவேணும் நீயே
 சக்கர மணிந்தவன் தங்கையும் நீயே
 சக்தியே வேலணை பெருங்குளத் தாயே

அவினாயு துரைநூல்கு த்யகாணகம்பி யாகுரப்பி
 அவினாயு துரைநூல்கு ற்பிதூயிற் சய்செயுமைபி
 அவினாயு துரைநூல்கு வுரைவிரை துலுயிர்க்கு
 மலிகு த்யகிடுக்க தாகவிரை னாயாத
 துர்க்கி கம்பகபாதி த்யகிரை ற்றவிருத்தி
 பாய நிகழ்துட்பாடு நதநாய துரைநூ
 க்ஷயுறையு நகுய்முபி னாரைவரை றுபெரிநூலி
 மலிகு த்யகிரை துர்க்குறையி

பலவரிக் காவியம்

உத்தமியே உன்பூசை செய்வே தியராம்
உண்மையுட னேகறுவல் ஐயர் தமக்கும்
பக்தியொடு பூசைஅபி சேகம்செய் தோர்க்கும்
பாரிலுள பாலர்பத் தினிமார் தமக்கும்
சித்தமகிழ் வோடுனது காவிய முரைத்தோன்
சிறியனேன் சின்னத்தம்பி யாமென் றனுக்கும்
நத்திவந் துன்கருணை தரவேணு மம்மா
நாயகியே வேலணை பெருங்குளத் தாயே

கொக்கிற கணிந்தவன் தங்கையென வந்தாய்
குமரணைப் பெற்றமக மாரியென வந்தாய்
தக்கணை வதைத்தவன் தாயாகி வந்தாய்
தாரணியிற் பாலரைக் காக்கவே வந்தாய்
சொற்கடங் காதவற் குன்முத் தெறிந்தாய்
துரந்தரி துட்டரை அடக்கியே வைத்தாய்
தக்கதென வேலணை பெருங்குள முறைந்தாய்
தையலே சிவமுத்து மாரியென் தாயே

பெற்றதாய் பிள்ளையைத் தள்ளுவது முண்டோ
பிழைசெய்த போதுபிற் கொள்ளுவது முண்டோ
தற்பொழுது என்பிழை பொறுத்தருள வேண்டும்
தாயான நவகோடி சக்தியென் தாயே
உற்றதோர் காவியத் தோடகவல் சிந்து
உன்னத மானதா லாட்டதுகள் பாட
வெற்றிபெறு வேலணை பெருங்குள முறைந்த
வேதாந்த சிவமுத்து மாரியென் தாயே

மாணேநீ கமிலாய மலையி லிருந்து
 மகிமைசெறி வேலணை பெருங்குளம் வந்தாய்
 தேனே உனக்கினிய கரகமது வைத்து
 செவ்வலரிப் பூவால் அலங்கரித் துன்னை
 வானுலகி லுள்ளபல கனிவகைகள் புஸ்பம்
 வைத்துமே உன்மடை பரப்பினே னம்மா
 நானே உனக்கினிய பாலனென் றெண்ணி
 நற்கிருபை தந்தருள்க வந்திந்தவேளை

கங்கையென வந்தசிவ காமசுந் தரியே
 காங்கேச னுக்கன்னை யானபத் தினியே
 சங்கையுள தேவர்சிறை மீட்கவென் றெண்ணி
 சக்திவேல் அதுசுப்பிர மணியருக் கீந்தாய்
 மங்கையே கடல்வண்ணன் தங்கையே யென்றும்
 மதுரா புரிக்கரசி யான மீனாட்சி
 வெங்கய முகன்வலி தொலைத்தவனை ஈன்றாய்
 வேலணை பெருங்குளக் கரையுறையு மாதே

மனதில்வரு பிழையதனை மனமுமறி யாது
 மலர்விழியி லுள்ளபிழை விழியுமறி யாது
 கரமதனி லுள்ளபிழை கரமுமறி யாது
 கருதுமுடல் செய்தபிழை உடலுமறி யாது
 எப்பிழைதான் என்றாலும் பொறுத்துமன தொன்றாய்
 எங்களுக்கு நற்கிருபை தந்தருள்வாய் அம்மா
 பாரினிற் தலைவியாய் வந்தவதரித்த
 பாவையே பெருங்குளக் கரையுறையு மாதே

வள்ளுவப் பிள்ளையான் தொண்டு

பேராம் பெருங்குளத் தம்மனுக் கங்கே
 பிள்ளையான் செய்ததிருப் பணியதனை யெவரும்
 பாரோர் மகிழ்ந்தன்பு கொண்டெவரு மிவனை
 பறையனோ பக்தியில் நந்தனென் பாரே
 சீராக உள்வீதி பந்தலுமமைத்தான்
 சித்திர முகன்கோயி லுள்ளொன் றமைத்தான்
 நேராக அம்மன்தேர் அடித்தள் மமைத்தான்
 நித்தியா னந்தமாம் பதவிபெற் றானே.

யாதற்கீ க்ருபரணை ரிப்பகாடூ னெரிசீக
 மாறும்படி மலிகைம் முற்றிற்று
 சிபாண்டி னைம சிரகக்ரிபு னாகுய
 மாறும்படி னைமகூட்கூலாகி பெயர்கையு யகம்படி
 சுவிய பரணையானை காக்கும்முபடி னைமகைமி

சூய ரிவயுணை னைதயவுணை ருமகீகணை
 சூய ரிவயுடிமே டுணைபிணங்கு மிடிமொணை
 சூய ரிவயுரக டுணைபிணங்கு ரிஷயரக
 சூய ரிவயுடக டுணைபிணங்கு க்ஷயுருக
 மாறும்படி னைமகூட்கூலாகி மாறும்படி னைமகூட்கூலாகி
 மாறும்படி னைமகூட்கூலாகி பரணையானை குக்குகம்படி
 சூய ரிவயுணை னைதயவுணை ருமகீகணை
 சூய ரிவயுடிமே டுணைபிணங்கு மிடிமொணை
 சூய ரிவயுரக டுணைபிணங்கு ரிஷயரக
 சூய ரிவயுடக டுணைபிணங்கு க்ஷயுருக

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்கிறதோ எது நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க இருக்கிறதோ அதாவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னடையது எதை இழந்தாய். எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டுவந்தாய்? அதை நீ இழப்பதற்கு.
 எதை நீ படைத்திருந்தாய். அது வீணாவதற்கு.
 எதை நீ எடுத்தக் கொண்டாயோ. அது இன்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதைக் கொண்டாயோ. அது இங்கேயே கொண்டுவந்தது.
 எது இன்று உன்னடையதோ. அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
 மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.

'இதுவே உலக நியதியும்
 எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்'

பகவான் மீ கிருஷ்ணர்